

Małgorzata Mogielnicka-Urban, Jan Dąbrowski

Maciejowice, woj. siedleckie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 18, 52

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

przykrytych płackiem lub innym naczyniem, w 5 znaleziono przystawki ceramiczne, w 14 drobne ozdoby brązowe, w 15 okrzeski krzemienne, niektóre z patyną ogniową, znajdujące się wśród kości lub ponad nimi, a w 24 ślady brązu na kościach. Węglowystępowanie różnych rodzajów wyposażenia obserwujemy w 13 grobach. W jednym wypadku popielnica przykryta była dodatkowo kamieniem, a w innej kamień wystąpił wewnątrz popielnicy.

W kilkudziesięciu przypadkach popielnice nachylone były w różnych kierunkach, najczęściej na północny i południowy zachód. W 4 grobach wystąpiły resztki stosu, a w 6 części kości była zwęglona. Kości ułożone były na ogół w porządku anatomicznym. Wśród naczyń nie zawierających kości, małych amforek, kubków i czepaków, odkryto zespół złożony z fr. grzechotki poduszkowatej i 2 kubków.

Groby występują w trzech poziomach, w kilku wypadkach nawarstwiają się lub uszkadzają pochówki niższe położone. Wśród kamieni, tworzących nieregularne skupiska, stwierdzono fr. żarna, rozcieracz i płaski kamień ze startą powierzchnią. Uchwycono północno-wschodnią peryferię cmentarzyska.

Badania będą kontynuowane.

MACIEJOWICE
woj. siedleckie
Stanowisko 2

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Epoki Metali
w Warszawie

Badania prowadziła dr Małgorzata Mogielnicka-Urban. Konsultowała doc. dr hab. Jan Dąbrowski. Finansowało BMDZ w Siedlcach. Trzeci sezon badań. Osada grupy mazowiecko-podlaskiej kultury łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu.

Przekopano 45,2 m² na terenie bezpośrednio przylegającym od północy do wykopu sondazowego z roku 1982. Układ warstw był tu analogiczny z tym, że poszczególne warstwy były cieńsze i wydzielały się mniej wyraźnie. Warstwy, zarówno ziemi ornej, jak i warstwa II kulturowa zsunięta z wyższych partii stoku oraz warstwa III kulturowa in situ, zawierały stosunkowo liczny materiał zabytkowy: ceramikę, krzemienie, przepalone kamienie, kości zwierzęce, brzojki polepy. Obiekty wkopane były w warstwę III lub znajdowały się pod nią.

Odkryto 5 obiektów, z czego 2, które tkwiły w ścianach wykopu wyeksplorowano tylko w partii dostępnej. Występowały one na głębokości 40-60 cm, w planie były nieregularne lub zbliżone do owalu, o wymiarach 30 x 40 - 110 x 120 cm, miąższości 16-62 cm. W przekroju były nlekkowate lub cylindryczne. Wypełnisko ich stanowił brunatny lub szary piasek, a ławentarz w postaci fr. ceramiki liczniejszy był tylko w obiektach 8 i 11. W tym ostatnim wystąpiły także krzemienie, kości zwierzęce i węgle drzewne. W roku bieżącym rozpoczęto badania geologiczne stanowiska i jego otoczenia.

Badania będą kontynuowane.

MADELY, gm. Patnów
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

patrz
okres halstański

MŚCISZEWICE, gm. Kartuzy
woj. gdańskie
Stanowisko 3

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Aleksandra Szymańska. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe kultury łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu.

Stanowisko położone jest w niewielkim lasu sosnowym, w odległości ok. 0,5 km na zachód od wsi, po obu stronach drogi leśnej prowadzącej z Mściszewic do Augustowa. Liczy obecnie 5 kurhanów, z których przebadany został jeden o średnicy 12 m na osi E-W, 11,3 m na osi N-S i wysokości do 1 m. Podstawę kurhanu stanowił pojedynczy krąg o średn. 5 m, zbudowany z dużych kamieni przylegających ściśle do siebie. W przekroju warstwy układały się następująco: I-warstwa próchnicy leśnej, II-warstwa drobnych kamieni w ciemnobrunatnym piasku, III-warstwa dużych kamieni w żółtopomarańczowym piasku, IV-warstwa tężty gliniasto-piaszczysty całec. W centralnej części kurhanu znajdował się pochówek. Pojedyncza popielnica przykryta mszą wypełniona była przepalonymi kośćmi ludzkimi. Stała ona w skrzyni zbudowanej z niedużych, płaskich kamieni. Nad pochówkiem zagłębionym w calcu znajdował się wyodrębniony, prostokątny bruk kamienny, a nad nim we wszystkich warstwach występowała liczna i różnorodna ceramika i w małej ilości przepalone kości ludzkie.

Przeprowadzone badania w Mściszewicach wniosły nowe dane do obrządku pogrzebowego ludności epoki brązu kultury łużyckiej.

Badania będą kontynuowane.